

sona; odpoví-li president Wilson záporně, bude znovu jednáno s nejvyšší radou. Za druhé: Projekt stálého mezinárodního soudu. Generální sekretář přečetl svou zprávu o ustavení právního výboru k vypracování projektu stálého mezinárodního soudu. Tento výbor složen bude z 10 členů, z nichž 5 vysláno bude hlavními mocnostmi a 5 menšími státy. Výbor sejde se na pozvání holandské vlády v mírovém paláci v Haagu 11. června. Za třetí: Konference práce. Rada schválila opatření k zajištění účasti států na konferenci práce ve Washingtonu. Za čtvrté: Váleční zajatci na Sibiři. — Tittoni přečetl svou zprávu o otázkách válečných zajatců rakouských, maďarských a německých, kteří se nalézají na Sibiři a jimž jest velmi obtížno pomoci a umožnit návrat domů. Připomíná, že Svaz národů pověřil Nansena vyšetřováním této otázky. Nansen dal se již do práce a možno doufat, že brzo předloží svou zprávu, na jejímž počátku se bude jednati. Jest nutno zabránit, aby tyto nešťastníci nemusili ztráviti ve vyhnanství ještě jednu zimu. Tittoni jménem Rady Svazu národů poděkoval Nansenovi. Všechny návrhy zpravodajci předložene byly jednomyslně schváleny.

Bolševický revoluční plán ve Francii.

Čtk. Z Paříže, 18. května. (Wolff.) „Journal“ oznamuje: Vyšetřující soudce domnívá se, že na základě zabavených papírů přišel na stopu revoluční organizaci ke zřízení sovětové republiky. Na této organizaci jsou prý účastni tři skupiny: komitét třetí moskevské internacionály, komunistická strana a komunistická federace sovětů. Tyto tři skupiny byly ve spojení a vyšetřující soudce míní, že některé vůdci osobnosti jsou účastni na železniční stavce. Z té příčiny bylo včera zatčeno několik osob, mezi nimi tajemník federace sovětů Lebourg, prof. literatury Chauvelon, Souvarine a tajemníci Ouvrier a Attenberger.

Holandsko Viléma neživí.

Čtk. Z Haagu, 17. května. (Wolff.) Odpovídaje na dotaz, prohlásil ministr vnitra, že ze státního pokladu nebyly pro bývalého německého císaře vydány nikdy žádné peníze za tím účelem, aby ovio zaplacenou živobytí, požívání nebo bydlení císařovo.

„I vy roto!“ zahuboval, nachýliv se k zemi a poznáv zdechlinu.

Smích byl pensistu-zahradníku odpovědí. Ještě chlapec neodběhl, když za nimi letěla slepice, nyní už nejenom zaprášená ale i zabláčená. Záhon byl nedávno zalit. Nějakým jablkem, hruškou by byli chlapec mnohem více potěšení, ale ani vráceným darem nepohrdl. Mohou jej utěditi ještě někomu jinému. Vybrali si starou panmu Folkovou, jejíž domek neměl mazati neb otloukat. Sotva se přiblížil, už byla venku a prudce je odháněla. A hodilo by se jim právě tady do zdi házet kuličkami. Folková byla známa jako velmi čístočná slečna, která za každým návštěvníkem chodila s mokřým hadrem, aby po něm utřela kde jakou skvrnu. Proto div neodmlela, spatřivši na záspi přede dveřmi zahřívěnou slepici, která bouchla do domku a zanechavši skvrnu na stěně, dopadla na čistě umetené kameny.

„I fuj tajks!“ pronesla slečna mezinárodní slova odporu a hned se chytla za nosánek. A hála se vystoupiti ze síně na zásep. Za nic by repetročila tohoto odporného tvora. Naproti vyšlela žena, která občas u Folkové posluhovala a vedle mzdy i nějaké sousto dostala.

„Bobrová, pojďte pro slepici!“ volala slečna pisklavým hlasem.

Proč by chudá žena nespáchala pro slepici, kterou nejedla od posledního koutu, a to bylo před patnácti roky. Přiběhla jako na koni. Ale jak byla zklamána, když slečna ukázala bílou prásem na uzleného tvora.

Turecké nacionalistické hnutí a jeho vojenské operace.

Čtk. Z Paříže, 18. května. (Reifin.) „Temps“ oznamuje z Trapezantu, že nacionalistické Národní shromáždění v Angore dne 23. dubna rozhodlo se nejen organizovati ozbrojený odpor, nýbrž také organizovati politickou a náboženskou propagandu v Turecku a v cizině. V Kavkazsku vyjednávají turečtí agenti s bolševiky. Hlavní úsilí pro nacionalisty jest otáčení opatření finančních prostředků. — Dle Depeše z Teheranu „Timesům“ zasláné, Enver paša přibyl prý do Baku a armáda rusko-tatarská, čítající 50.000 mužů, se prý soustřeďuje ku pochodu na Gruzínsko a Bítani, a chce zúčastiti spojení s Mustafaou Kemalem pašou. — Republika horala byla prý proklamována v severním Kavkazu a snaží se vyjednávati s Gruzínskem o společnou akci proti bolševikům.

Volby v Japonsku.

Čtk. Z Berlína, 18. května. „Vossische Ztg.“ dovídá se z Točiu 17. května: Ve volbách do japonského říšského sněmu vládní strana, — která v odsáté zastává zájmy průmyslu a velkořádku (srom sedjáků) — dobyla rozhodného vítězství.

Zmatky v Mexiku.

Čtk. Z Paříže, 17. května. (Havas.) Z Mexika: Generál Aguilar byl zajat. Generál Gonzales definitivně odmítl přijmouti předsednictví a připoil se ku generálovi Obregonovi. V dátek došlo k prudké bitvě nedaleko Rinbonady mezi revolucionáři a stoupeneci Carranovými. Po srážce Carranza uprchl automobilem se svými hlavními stou-

penci. Zprávy dosud nezaručují tvrdě, že Carranza byl zajat.

Rusko.

Sami si netroufají Polsko zdotati.

Čtk. Z Moskvy, 17. května. Rada lidových komisariátů obrátila se jiskrovou depeší k mezinárodnímu proletariátu s výzvou, aby podporoval sovětové Rusko proti polskému vpádu odmitnutím výroby a dopravy válečného materiálu všeho druhu. Hlavně se vyzývá polský proletariát k součinnosti, poněvadž vítězství sovětového Ruska jest vítězstvím i polského dělníka.

U Kyjeva se bojuje.

Čtk. Z Moskvy, 17. května. Zpráva z fronty ze dne 16. t. m.: U Borysova bylo sestřeleno polské letadlo. U Kyjeva zahájilo naše vojsko ofenzivu. 15 verst severovýchodně od Kyjeva se bojuje, nepřítel klade tuhý odpor. Na kavkazské frontě stále postupujeme. V úseku perekopském střídalo nepřátelské loďstvo na několik pobřežních bodů na azovském pobřeží. 20 verst západně od Berdianska přinutilo naše válečné loďstvo nepřátelské lodi k ústupu.

Rusko a Finsko.

Čtk. Z Kodaně, 17. května. (Wolff.) „Berlingske Tidende“ oznamuje z Heisingforsu: Vládní komise, zřízená za tím účelem, aby prozkoumala vztahy mezi Finskem a Ruskem a které nyní připadl úkol věsti případné vyjednávání o mir s Ruskem, dokončí své práce 22. května. Není ještě stanoveno místo, kde se bude vyjednávati. Bude však navrženo řada měst, m. j. Kodaně, Gdansk a Reval. Očekává se, že jednání Finska s Polskem o společných mírových podmínkách oproti sověтовému Rusku bude mít praktický výsledek.

K vnitřním poměrům v Německu.

Basilejské „Nachrichten“ přinesly následující dopis:

Vnitřní politika Německa je v rukou několika stranických předáků různých politických skupin. V tom směru se nic tu nemění. Vláda chtěla míti pro základ republiky silné vojsko, ale o nějakém republikánském vojsku není nikde ani sluchu. Všechno vojsko je nabarveno pruskými barvami, černou-bílou-červenou trikolorou. Prukovojské smýšlení ve vojsku ovládá všechno

„Odneste to,“ dodala, kladouc šátek k nosu, ač slepice posud nezapáchala.

„A tak?“ protáhla posluhovačka obličej. „Oni si myslí, že jim zdechliny jako cikán? Za takový dar pěkně děkují.“

„Nemyslím, abyste to jedla,“ vysvětlovala slečna. „Někam hodně daleko to odneste. Zde máte desetník dískorece.“

Bobrová hned uvažovala, koho by slepici počtila vlastně pozlobila. Neměla se ráda s protější sousedkou, která měla menší hospodářství a hojně drúbeže. Přijá ji, když Částková tak nerada prodává. Ať má více. Tam bude dopuštění. Přitočila se k plotu a už byla slepice na dvoře. Živé družky nechtěly se znáti k mrtvé a rychle se rozletěly. Slepici nejdříve zpozoroval Částek a hned počal bandurskou.

„Neřičím, že ta havěť jest jenom pro zlost, že se mně se slepicemi skrmí mnoho obilí? A teď to padá jako morem. Pět slepic by u nás stačilo. Ostatní pobíjí, dřívě než chycnou.“

Částek ještě se neodhodlal k kromadné porážce, když se ve dveřích objevila manželka.

„Co zase máš? Proč hulákáš?“

„Že slepice pobíjí. Když mají nésti, pojdu, jako tahe.“

„Ty's jí dal kamenem. Nezapírej. Jsi takový kat na moje slepičky,“ lamentovala seika.

„Nepokoušej! Sama jsi zavírala smrt slepice, dala's jim něco horkého. A nejhorší je to, že ji nemůžeme jísti.“

Částek se sklonil ke zdechlině, aby vyzkoumal, není-li přece k požívání schopna.

mužstvo. Kde je několik militaristů pohromadě, tam se vedou prudké debaty k přípravám na válku odvety. Jinak všechny politické strany konají horlivě přípravy k volbám do říšského parlamentu. Nejčileji si počíná centrum. Všude se konají hřidky a sjezdy katolíků. Duchovní konají v každé zapadlé vesnici missie, vódi svoje vstevnůky kam jen chtějí. Ve všech řečích vůdců centra proniká touha po monarchii. Sociální demokráte většinová měli veliký sjezd v

„Já ji vařiti nebudu. Sám si jí přístroj, když jsi zavíral její smrt,“ postřehla seika úmysl manželův.

„Stále vedeš svoji a jenom pokoušš,“ utřel se Částek s líněvem.

Žena zavolala slípky, aby se přesvědčila, není-li ještě jedna zabita. Počítá, znovu počítá a posléze praví: „Ale vždyť mně žádná neschází.“

„Jakže? Tahle není naše? Dost možno, že ji sem někdo hodil,“ usmívoval se už Částek. „Co s ní? Zaccopu ji na zahrádě.“

Žena souhlasila. Byla upokojena. Částek hodil zdechlinu na zahrádku, aby jí tu zakopal pod černý bez, ale dřívě než to vykonal, byl zavolán do stáji.

Bobrovou, naproti číhající, mrzelo, že ta hádka manželů netrvala déle. Tak se jí to přejemně poslouchalo.

Dřívě než Částek prohlédl dobytek a vyhledal v kolně motyku, slepice byla ta tam ze zahrady. Vyběhali jí psi a hned se jí zmocnili. Se slepicí přehali do pole, aby jí roztrhali. A tropili při tom hrozný rámus, že na ně upozorněn byl nájemce honitby pan Bureš. Vzav pušku, šel se podívat na pole. Mimle střelil zde po tetřívku, snad se ho přece neminul, ale postřelil ho jenom a teď byl pták od psů nalezen. Škoda by ho byla pro ně. Snad jim ho ještě vyrve.

Ale psi neposlechli. Tedy Bureš nad ně střelil, aby se ulečli a utekli. Lest se mu po-